Save Us All

Per EloiA el dg., 14/04/2013 - 09:00

Salva'ns a tots

Tracy Chapman

-

Our bright future

Lletra original

I know Jesus loves me
In my heart I know it's true
I know Mary's little baby
Came into the world
Just to save me
But I don't know about you

My God's a mighty big God
My God can shake the world up
Plagues and famines
Frogs and locusts
Walkin on the water
Burning nushes
Rolling the thunder
And parting waters too

My God is good in the kitchen
Make a good meal from bread and fishes
Feed the hungry pour wine
Everybody's welkome to have a good time
Sit at his table enjoy the food

I know Jesus loves me
He says I should love you
My neighbor not his wife
Don't covet, steal, kill or lie

My God's got a ot of rules
My God make creation
Six days work, one day vacation
Made a garden
Fillet it with apples
Adam and Eve walked around natural
Untill they eat that oine piece of bad fruit

I've heared that your God's older
Buddha, allah, Hrishna

Manifest with many faces
Worshiped the world over in foreign places
I assume your God must love you

I know Jesus loves me
And my God is good and great and true

But if pride goeth before the fall
I hope someon's God will save us al
Save us all
And love sinners too

Lletra traduïda

Sé que Jesús m'estima
en el meu cor sé que és veritat
Sé que el petit infant de Maria
Va venir al món
Per salvar-me a mi
Però no sé si a tu

El meu Déu és un poderós gran Déu
El meu Déu pot sacsejar el món
Plagues i fams
Granotes i llagostes
Caminant sobre l'aigua
Cremant arbusts
Fent tronar
I separant les aigües també

El meu Déu és bo a la cuina
Fa bona carn de pa i peixos
Alimenta els afamats, serveix el vi
Tothom és benvingut a passar una bona estona
Asseu-te a la seva taula i gaudeix del menjar

Sé que Jesús m'estima
Em diu que t'hauria d'estimar a tu
El meu veí, no la seva esposa
Que no cobegi, robi, mati o menteixi

El meu Déu té moltes regles
El meu Déu va fer la creació
Sis dies de treball, un dia de descans
Féu un jardí
L'omplí amb pomes
Adam i Eva hi caminaren nus
Fins que menjaren aquella única peça de fruita dolenta

He sentit que el teu Déu és més vell,
Buddah, Allah, Krishna
Manifestat amb moltes cares
Adorat arreu del món en llocs llunyans
Suposo que el teu Déu t'estima

Sé que Jesús m'estima
I que el meu Déu és bo i gran i veritable

Però si l'orgull ve abans de la caiguda
Espero que el Déu d'algú ens salvi a tots
Ens salvi a tots
I estimi els pecadors també.

Qui pot posar límits a l'Amor de Déu?

La cançó és un credo personal de Tracy Chapman, cantant des de la seva pròpia vivència i esperança de Déu. Sap que el seu Déu que tant l'estima, d'alguna manera, també estima als altres.

Aquesta mateixa certesa cantada la trobem expresada en formulacions teològiques al Concili Vaticà II,a la Constitució Ad Gentes nº 7, on diu que tothom es salvarà *"...per camins que Ell sap."* ; i a la Constitució Gaudium et Spes nº22 diu que tothom pot participar del Misteri d'amor de Jesús *"... de forma només per Déu coneguda";* també a l'encíclica de Joan Pau II, Redemptoris Missio (1990) diu *"l'acció de l'esperit és un misteri i l'església com a camí ordinari de salvació no exclou camins extraordinaris que, en el fons, tenen sentit a partir de Crist, l'únic mitjancer entre Déu i els homes."*

Crec en un amor plausible

De l'equip de monitors n'hi ha un que és fred pel que fa al tema del transcendent. Aquest jove, en Javier, no deixa de qüestionar-me. Què el mou a sacrificar les nits de festa dels divendres a la nit per venir aquí a l'esplai?. Viu a la part alta de la ciutat, és intel·ligent, socialment inquiet, té bones perspectives de futur, s'ha encarat amb els seus pares per haver escollit una carrera "de lletres", els divendres per la tarda també fa de monitor del Reforç Educatiu i després engalta, ja de nit, amb el centre d'esplai. En Javier accepta de bon grat les activitats que tenen un caire explícitament religiós, però li costa molt comunicar el que li passa per dins. Quan resem el parenostre agafats de les mans en la pregària de monitors, un cop acabat l'esplai, ell resta mut. Tolerant i distant, així és en Javier.

Malgrat aquesta fredor avui en Javier ha escenificat davant meu el lavatori de peus (Jn 13, 1-11). Els nens s'havien mullat els peus a la platja i havíem de tornar ja cap al barri amb una certa agilitat per no perdre el tren. Ell duia una tovallola perquè, encabat, té un partit a l'altra punta de Barcelona. Sense pensar-s'ho gaire, en Javier ha anat corrents a cercar la tovallola i s'ha posat a eixugar els peus dels nens i nenes mullats i ensorrats. Amb aquesta tovallola s'eixugarà ell mateix a l'acabar el partit d'hoquei que te al final d'aquesta llarga jornada.

Ho reconec, m'ha donat una lliçó. Tu, Senyor, vas escollir aquest gest com a mostra d'amor extrem i ara en Javier t'ha manllevat el gest . Sense ser-ne conscient, ha fet plausible el teu amor dos mil anys més tard. Potser serà un d'aquells que, al final de la seva vida, quan es trobi amb el teu convit a una vida eternament plena, et preguntarà "Senyor, quan et vaig veure afamat, despullat, a la presó o malalt?" (Mt 25, 31-46) i Tu sabràs trencar les barreres misterioses del seu cor de la manera que només Tu saps. Beneeix en Javier, Senyor, que no deixi mai de fer plausible el teu amor.

Amor endins, carrega la teva motxilla.

- Saps acompanyar les persones properes tot i tenir diferències de fe o de ideologia?
- Tens facilitat per reconèixer l'evangeli en una societat aparentment aliena a Jesús? Quina experiència en tens?
- Quines eines fas servir per a facilitar la comunicació del cor? Com t'ho faries per cercar la màxima comunió respectant, alhora, el procés personal de cadascú?

(Extret del llibre "Amor al vent. Motxilla d'un educador en el lleure", Eloi Aran Sala. Edit. Claret pag 41)